

HÄNDER

I ÖRGRYTE PASTORAT
Nr 2 2020

mod

Församlingarna i
Björkekärr • Härlanda • Sankt Pauli • Örgryte

Svenska kyrkan

INNEHÅLL

SIDA

- 3 Kyrkoherden har ordet
- 4 Att hitta modet att orka hålla ut
- 5 Saker att göra hemma
- 6 När kyrkan blir digital
- 8 Sommarhälsning från biskop Susanne
- 10 Sina vill hjälpa människor
- 12 Vågar säga ja - också i coronatid
- 13 Röster om mod
- 14 Hemestertips
- 16 Konfirmation online

HÄNDER I ÖRGRYTE PASTORAT

Vår trycksak delas ut som gratistidning till alla hushåll i pastoratet. Vi hoppas förstås att du hittar något intressant att läsa, annars får du gärna lämna den till någon som skulle uppskatta den eller lägga den i pappersåtervinningen.

ANSVARIG UTGIVARE:

Martin Lindh

REDAKTION:

Martin Lindh, Helena Sandström och Karolina Braun

OMSLAGSFOTO:

Helena Sandström

GRAFISK FORMGIVNING:

Helena Sandström, Karolina Braun

TRYCK & MILJÖ

Sandstens Tryckeri, Svanenmärkt. Tryckeriet uppfyller stränga miljökrav som omfattar hela tryckprocessen med val av papper, energiförbrukning, användning av färger och kemikalier samt avfallsnimring och utsläppsbe- gränsning.

DISTRIBUTION:

SDR

ÖRGRYTE PASTORAT

Vill du låta döpa dig eller ditt barn? Går ni i bröllopstankar? Vill du bli medlem? Välkommen att bli en del av kyrkans gemenskap oavsett vem du är.

PASTORSEXPEDITIONEN

BESÖKSADRESS: Herrgårdsgatan 2

ÖPPET: Vardagar 09-12

POSTADRESS: Box 6034, 400 60 Göteborg

E-POST:

orgryte.pastorat@svenskakyrkan.se

HEMSIDA:

www.svenskakyrkan.se/orgryte

Mod att vandra i väglös terräng...

När jag tidigare hört ordet karantän, har jag mest tänkt på djur som skall föras in i landet. Men denna vårvinter har ordet fått en förnyad aktualitet. Över hela vår jord har människor, frivilligt eller ofrivilligt, levt i karantän.

Ordet karantän handlar i sin ursprungliga innebörd inte om att vara instängd. Det är ett tidsmätt som vi fått via italienskan och franskan och betyder fyrtio dagar. Förebilden är fastans fyrtio dagar, Jesu fyrtio dagar i öknen och Israels folks fyrtio-åriga ökenvandring. Så det ord som idag är på allas läppar har bibliska referenser i sitt ursprung.

Att leva i avskildhet kan vara både påfrestande och en tillgång. Påfrestande eftersom den ofta inte är självvald och jag tvingas avstå från mycket jag ser som självklart och viktigt. Men när mycket inte längre är som vanligt kan jag upptäcka vad som är riktigt viktigt i livet. Jag får en ny utsiktspunkt som kan ge nya perspektiv.

För detta krävs mod!

Mod att möta sig själv. Att lyssna till sitt innersta, till sin djupare längtan. Att inte bara drivas av allt som pockar och drar, men av det som gör mig sann som människa.

Mod krävs också av oss som kyrka och församling. Frågan ställs allt oftare: "Vilken kyrka vill vi vara när krisen är över?" Vad upptäcker vi som vi med lätthet kan lägga åt sidan och vad som vi absolut inte kan undvara? Min längtan är att vi tillsammans kan vara en kyrka där omsorg och relationer blir viktigare än aktiviteter och programutbud.

Om vi just nu tidvis vandrar i väglös terräng, blir det allra viktigaste inte att vi själva har koll på allt, men att vi följer honom som själv kallar sig Vägen!

Martin Lindh
Kyrkoherde i Örgryte pastorat

”Fem-sex skratt om dagen – gärna 56!

Gunilla, 81

Jag ringer Gunilla, hon svarar och undrar om jag kan återkomma lite senare, hon ska precis fika med en kvinna som städat hos henne.

När vi hörs igen, så berättar hon att hon haft en kvinna från Veteranpoolen på besök för första gången.

– Hon var här, och hon har gjort det så fint, säger Gunilla.

När jag förklarar att jag kontaktat henne för att få en pratstund kring hur livet förändrats denna vår, så suckar hon lite och säger att alla aktiviteter plötsligt bara avslutades över en natt. I vanliga fall har hon aktiviteter varje dag i veckan; kurser, träning på sportrehab ett par gånger i veckan, soppa i Björkekärrs kyrka, luncher på Björkekärrshus.

– Jag saknar fredagarnas dans till levande musik! Och alla möten...

Att Gunilla är en aktiv 81-åring är det minsta man kan säga.

– Jag måste ut varje dag, jag måste röra på mig. Att inte ha den vanliga träningen är inte bra, jag går ju med rollator och har ont i kroppen. Igår gick jag ut vid 16-tiden. Först till pizzerian på Spåntorget. Efter som det inte var någon trängsel åt jag där. Ägaren var fantastisk, jag fick peka vad jag ville ha på pizzan och det var den godaste jag ätit! Sedan tog jag bussen till apoteket vid Östra sjukhuset. Efter apoteket gick jag tillbaka hem, och det är en bedrift för mig. Tittade in till min granne, som är 96, för att se om hon var klar med tidningen, vi delar på en prenumeration, och blev kvar där en stund. När jag kom hem var klockan halv tio...

– Människor är lite mer vänliga och pratsugna i dessa tider. Hundägare är lättast att få kontakt med när jag är ute och går. Jag frågar om jag får klappa hunden och vilken ras det är och sedan är samtalet igång. Vi hittar ofta många beröringspunkter när vi börjat prata. Jag har blivit vän med ägarna till en chow

chow. Den lilla hunden vet var jag bor, den har smitit in till mig i lägenheten, nosat runt och ställt sig vid kylskåpet i väntan på något gott. Jag anser mig vara delägare till en tredjedel, skrattar Gunilla.

Att skapa rutiner i en konstig tid är viktigt. Gunilla tycker att bland det viktigaste vi måste göra är att skratta.

– Fem till sex gånger om dagen – gärna 56! skrattar hon.

Hemma blir det en hel del pyssel dessa dagar. Hon byter gardiner och fixar.

– Jag har fotograferat mitt kökfönster och lagt ut bilder till mina vänner på Facebook. Dessutom har jag fått lov att plantera i rabatten utanför porten. Där behöver jag hjälp av fastighetsskötaren med att flytta växter, jag har två nya som väntar på att planteras.

När jag undrar om hur mycket hon är på sociala medier berättar hon att hon har Facebook och har fått tips att ladda ner Skype för att kunna fika med kompisar digitalt och ha kontakt med barn och barnbarn.

Det är barnbarnen hon saknar mest. Hon har inte träffat dem på evigheter. Ett barnbarn ska ta studenten om någon vecka, och det ska firas med distans.

– Och jag saknar att kramas! Jag är en väldigt kramig person. Men när jag träffar människor som kommer för nära sätter jag ut handen som stopptecken. Vi ska hålla avståndet! Men jag säger: nu kramar vi oss själva, och så klämmer vi åt ordentligt. Även kramen man ger sig själv är bra, säger hon med ett skratt.

När jag avslutar vårt samtal konstaterar jag med ett leende att vi kom en bra bit på vägen till de där 56 skratten...

Saker att göra när man måste vara hemma:

Vid datorn:

GÅ PÅ MUSEUM – i hela världen. Många museer har digitala visningar, t.ex. Bristish Museum i London, Guggenheim i New York, Uffizierna i Florens m.fl.

FÖLJ DJURLIV PÅ NÄRA HÅLL – gillar du djur och natur? Följ djur på när håll via webkameror i örnästen, i olika habitet. www.explore.org

MUSIK OCH TEATER FRÅN OPERA- OCH KONSERTHUS Många konserter streamas, t.ex. från Kungliga Operan, Dramaten, GöteborgsOperan m.m.

Med barn:

LAGA MAT TILLSAMMANS FRÅN ANDRA LÄNDER – webben är full av recept. Vetgiriga barn kan leta upp typiska maträtter, kanske info om landet, språk. Laga maten ihop och gör en tio i topp-lista – vilket land har godast mat?

BIO HEMMA – låt barnen rita platsbiljetter till soffan, poppa popcorn, och låt barnen bjuda in till ”salongen”, Sedan kan man mysa framför en film tillsammans!

För dig som gillar att läsa:

LJUDBÖCKER FRÅN BIBLIOTEKET många bibliotek lånar ut ljudböcker, du kan lyssna och ta en promenad samtidigt.

STARTA EN BOKCIRKEL – kom överens med några vänner om en bok ni ska läsa. Bestäm en tid då ni tar en promenad, kanske med fikakorg, och pratar om boken på gående fot.

”Jag har varit med och sjungit utanför Björkekärrshus

Dick, 63

När man inte jobbar längre och vardagen som annars är fylld av olika aktiviteter som plötsligt avstannar – då blir det tomt.

– Jag är med i Beta, fortsattningen av Alphautbildningen och i gospelkören i Björkekärrs kyrka. Jag brukar gå till lovsångsstunden och till sopplunchen på torsdagar. Men plötsligt var det stopp för allt, det var väldigt konstigt.

Medan vi pratar väntar Dick på sin fru som hämtar mat, beställd på nätet.
– Det blir ju mycket dator och en del TV-serier. Jag ägnar mig åt en del släktforskning, men kan inte sitta för länge åt gången. Vi har hund så promenaderna måste vi ta, och att gå runt Härlanda tjärn några gånger varje vecka. Jag läser mer också, både skönlitterära och historiska böcker, men också Bibeln.
– Det som är svårt är att inte kunna umgås med barnbarnet som är 3,5 år. Hon har fått krama mitt ben. Men vi ringer och pratar. Ibland ringer hon, säger ”hej” och lägger på, skrattar Dick.

Dick är ”ny” i kyrkan och har engagerat sig i flera saker.

– Nu när allt stått stilla, så tycker jag att kyrkan gör så mycket bra, och försöker hitta lösningar på hur man kan träffas ändå. De livesända gudstjänsterna till exempel. Det är något som nog gjort att fler firar gudstjänst som inte brukar komma till kyrkan i vanliga fall. Jag hoppas att man behåller lite av de digitala alternativen även när gudstjänsterna firas som vanligt igen.

Jag har också varit med ett par gånger då personalen och några till varit och sjungit utanför Björkekärrshus. Idag var jag i kyrkan på lovsångsstunden och de har möblerat om kyrksalen, tagit bort stolar och glesat ut, så man ser hur många som får plats när gudstjänsterna ska firas.

Det viktigaste i denna konstiga tid är att ha rutiner. Annars kan man fastna i pyjamasträsket, tycker Dick.

– Det känns motigt ibland, det har jag känt tidigare. Att gå upp, bädda sängen och komma igång är viktigt. Att ta vara på den gemenskap man kan. Visst är det så att man pratar lite mer med grannar och bekanta när man träffas, om än med distans.

TEXT: HELENA SANDSTRÖM

När kyrkan blir digital

TEXT & FOTO: KAROLINA BRAUN

Att begränsning kan leda till ökad kreativitet är ett positivt sätt att se på coronakrisen. Ett exempel på det är gudstjänsten i Björkekärr som tidigt blev digital, med hjälp av bland andra ungdomarna Mikael och Alex.

Det är söndag förmiddag i Björkekärrs kyrka. Utanför kyrksalen pågår genomgång av körschemat inför filmning av dagens gudstjänst. Här är prästen Per, vaktmästaren Magnus och så Louise och Peter som är kyrkvårdar. Här är musiker Janne, som är den som satt igång livesändningarna och också Alex och Mikael, som hjälper till att filma och sända gudstjänsten. Volontären Judith som också ingår i filmteamet har blivit sjuk och kan inte vara med idag.

– Vid klockringningen, zoomar du in på ljusbäraren då? frågar Janne Mikael.

– Hur länge ringer du i klockorna, så jag vet hur länge jag ska filma? frågar Mikael Magnus i sin tur.

Stämningen är avslappnad. Det märks att gänget varit igång några veckor nu. Det var strax före påsk som beslutet kom om stängda gudstjänster för allmänheten.

– När coronakrisen kom blev det först tvärnit på allt. Samtidigt var det

också ett bra tillfälle att stanna upp och tänka till: Hur kan vi vända det till något bra? Jag blev inspirerad av att många kom igång med att sända gudstjänster, ställde om och hamnade mitt i video-världen, berättar Janne.

I dagens gudstjänst tjänstgör han själv som musiker och har därför överlåtit filmansvaret till Mikael och Alex.

24-årige Mikael har varit aktiv i kyrkan sedan konfirmationen. Idag pluggar han med siktet inställt mot församlingspedagog. När han fick frågan kändes det naturligt att hjälpa till med filmningen.

– Att filma är inte svårt. Däremot kan man behöva öva för att t.ex. göra ett kamerasweep och zooma ut samtidigt. Eftersom vi lägger ut texter på psalmer och böner i bild är det viktigt att lämna en tom yta bredvid den som pratar så att det blir läsbart, berättar Mikael.

Alex är 14, konfirmand och teknikintresserad. När hans mamma, diakon i kyrkan, frågade om han ville hjälpa till kändes det som en rolig uppgift. Han kunde också programmet de använder sedan tidigare. Dessutom passar han på att samla på sig de gudstjänster han behöver delta i som konfirmand.

– Jag har lärt mig mycket om själva gudstjänstens upplägg. I början kunde

jag undra "Vad tusan är en tackbön?" Nu har jag lärt mig de olika delarna och vet också vilka bilder som funkar var. Eftersom texten är vit kan jag inte ha en ljus bild som bakgrund till exempel.

Medan Mikael tar plats bakom kameran sätter sig Alex bakom datorn som styr vilka bilder som går ut. Ljudet är inkopplat från vaktmästare Magnus bås bak i kyrksalen. Ett par minuter innan sändning lägger Alex ut en startbild och mutar ljudet. När klockan slår halv elva hojtar Alex till. Vi åtta som är här i salen tystnar – och vi är igång.

Mikael byter kameravinkel mellan olika moment och mellan bytena lägger Alex ut en stillbild. Ibland tittar de på varandra för att tyst kommunicera, men för det mesta flyter det på – de vad de ska göra. Och gudstjänsten går ut som den ska – utan fadäser.

– Hittills är det två saker som gått fel, berättar Alex efteråt. En gång lade jag ut fel bild så det blev svårt att läsa texten. Och en gång glömde prästen att sätta på sin mikrofon i början. Då hördes ljudet bara svagt.

Att de har en viktig uppgift är de båda överens om. Blir det ingen sändning – blir det ingen gudstjänst.

– Om en mick inte fungerar i en vanlig gudstjänst kanske församlingen hör ändå. Här blir det kritiskt om en kabel går – då är det ingen som hör. Därför känner jag lika stor delaktighet i gudstjänsten bakom kameran som de som står framför kameran, menar Mikael.

Och gudstjänsten har nått ut. Det är fler som tittar på gudstjänsten digitalt än som kommer till kyrkan en vanlig söndag. Alla är inte med live, men det finns också möjlighet att se gudstjänsten i efterhand.

– Det blir spännande att se vilka som kommer till kyrkan nu när vi öppnar igen. Kanske kommer det någon ny som vi inte har sett i kyrkan förut, spårar Janne.

Alex och Mikael trivs med att sända gudstjänst från Björkekärrs kyrka.

För även om coronakrisen inneburit många svårigheter, finns det också positiva inslag.

– Filmningen har lett till en förtätning av gudstjänsten – och en noggrannhet. Vi har aldrig haft så förberedda gudstjänster som nu. Det hjälper oss att fundera över vad som är viktigt, så att vi inte stagnerar, menar Janne.

Kreativiteten kan också få större plats tror Mikael.

– Jag håller på med teater och där kan du ibland få en uppgift med en tydlig begränsning. Det kan till exempel vara "du får göra vad du vill, men du måste ligga ner". Begränsning kan då faktiskt öka kreativiteten, när vi måste fundera "Vad går att göra i den situation vi är i nu?", sammanfattar Mikael.

I sommar är våra gudstjänster åter öppna

BJÖRKEKÄRRS KYRKA

Söndagar 10.30. Max 25 personer. Livesändning fram till 21/6, därefter inspelade musikandakter i sommar: www.youtube.com/bjorkekarrskyrka

HÄRLANDA KYRKA

Söndagar 11.00. Max 50 personer. Gudstjänsten sänds också via Facebook @harlanda.forsamling. **Ekumenisk gudstjänst** i Härlanda kyrkoruin onsdagar kl 18.30 i juni och augusti.

SANKT PAULI KYRKA

Söndagar 9.15, 11.00 och kvällsmässa 18.00 (fr.o.m. 28/6 kl 19.00)
Veckomässa onsdag kl 19. Max 50 personer. Gudstjänsten kl 11 sänds också via www.sanktpauli.se. Här finns också information om sändningar i närradio.

ÖRGRYTE NYA KYRKA

Söndagar 10.00. Max 50 personer. **Reflexmässa torsdagar kl 18.**

Alla aktuella tider hittar du på vår webb www.svenskakyrkan.se/orgryte

Sommarhälsning i svåra tider

Foto: Kristin Lindell

Häromdagen hörde jag om en fyra kilometer lång kö för att få ett matpaket. Fyra kilometer! Långsamt förstår jag vilka enorma konsekvenser som följer av den pågående pandemin. Ingen är opåverkad och ett dödsfall är en svår händelse oavsett var i världen det händer. Pandemin förstärker världens orättvisor på ett alarmerande sätt. Rapporterna om hungersnöd och växande fattigdom är nedslående.

Tacksamheten över att leva i ett land med fungerande sjukvård, rent vatten och frånvaro av korruption är stor.

Jag vill gärna skicka en sommarhälsning till er som bor i Göteborgs stift. Den kommer i en tid som inte liknar någon de flesta av oss upplevt. Hälsningen har en dov bakgrundsfärg för situationen är allvarlig. Den oro som många känner är värd att ta på stort allvar. Samtidigt rymmer min hälsning också ljusare färger.

På mycket kort tid har vårt samhälle förmått ställa om på ett imponerande sätt. Antalet intensivvårdsplatser i landet har mer än fördubblats. Enskilda och organisationer hittar samarbeten som leder till kreativa lösningar på nya problem. I Svenska kyrkan har vi uppmanat enskilda och församlingar att ställa om och att ställa upp snarare än att ställa in! Jag är stolt över att höra om allt som sker i denna anda.

Klätt i kyrkans traditionella språkbruk ser jag många tecken på tro, kärlekshandlingar i mängd och en värld som mobiliserar hopp. Tro, hopp och kärlek – gåvor från Gud – tas verkligen emot och används i medmänniskans och samhällets tjänst (1 Korintierbrevet 13).

Samtidigt ringlar sig den orättfärdigt långa matkön fram. Den visar tydligt att vi lever i en brusten värld. Att någon ändå organiserar kön är ett tecken på Guds närvaro. Vår Gud bär sår – det är mitt valspråk och vår tro. Vår Gud går med också i dödsskuggans dal.

Vi är inte den första generation som drabbats av en pandemi. Kanske kan två andliga övningar som burit kristna före oss vara till hjälp. De är enkla och kan utföras var som helst:

1. Uppmärksamma det goda i tillvaron. T.ex. solen som värmer och blommornas skönhet. Telefonsamtalet från vännen och maten på bordet.

2. Uttryck tacksamhet för detsamma.

Men önskan om Guds rika välsignelse!

Susanne Rappmann.
Biskop i Göteborgs stift

Känn ingen oro
och tappa inte modet

JOHANNESVANGELIET 14:27

Jag vill hjälpa *människor*

Sina har precis avslutat dagens arbetspass när vi ses. Han håller på att hjälpa organisten Mikael i Sankt Pauli församling, med att digitalisera notförrådet. Vi sätter oss ute i det fina vårvädret för vår pratstund. Det första som slår mig är att han pratar väldigt bra svenska.

– Jag har lärt mig svenska genom att träffa människor och prata. Jag talar flera språk och har lätt för att lära.

Sina Ghaderi kommer från Iran, är uppvuxen i en kurdisk familj, och flydde till Sverige år 2015. Skälet till att han flydde är att han är konvertit. Är det skäl nog för att fly hela vägen till Sverige? Ja, eftersom Iran är ett land som styrs enligt shiamuslimska principer och vars lagar grundas på koranen och sharia. Som kurd anser myndigheterna i Iran att Sina är född muslim.

– Det jag gjort mig skyldig till i Iran när jag döptes och blev kristen är avfällighet, och enligt sharia är straffet för avfällighet döden.

Sinas ansökan om uppehållstillstånd i Sverige har avslagits i alla instanser eftersom de svenska myndigheterna inte anser att det är trovärdigt att han är kristen.

– Myndigheterna tror inte att jag konverterat på riktigt och ser därför inget hinder för att skicka tillbaka mig till Iran. Men myndigheterna i Iran tror på att jag är konvertit. Därför är jag nu mittemellan – inget uppehållstillstånd men inte heller någon utvisning. Men om jag skickas tillbaka är det till förhör, tortyr och kanske döden i ett iranskt fängelse.

Vi pratar om det kaos som flyktingvågen 2015 innebar. Sina kom vägen från Turkiet via Grekland. Att vara en ung man som lämnat sin familj för att hitta en plats att få leva det liv han vill kräver mycket mod och tillit. Han berättar att

TEXT & FOTO: HELENA SANDSTRÖM

han pratade med Gud för att få hjälp på vägen över havet.

– När jag kom till Malmö i slutet av 2015 var det –20 grader och mörkt. Jag undrade vart jag hade kommit. Det var så kallt!

I Göteborg fick han jobb på Köttbullen källaren vid Saluhallen. Framför allt var det fredag till söndag som han fick timmar. Han berättade för ägaren att han gärna jobbade, men att han måste få gå till kyrkans gudstjänst också. Så vissa söndagar fick han ledigt för att kunna gå till kyrkan.

– Jag besökte flera kyrkors gudstjänst, satt alltid längst ner i hörnet och bad ensam. Jag ville tillhöra församlingen, men kände mig inte riktigt hemma.

Via en farbror som bor i Ulricehamn med en kristen fru, så fick han kontakt med en präst. Sina mötte Ulf på farbroderns tandläkarmottagning. De bad tillsammans och pratade om Bibeln, tills Ulf slog ihop boken och frågade:

– Hur kunde myndigheterna inte tro på dig? Du kan ju mer om bibeln än vad jag kan...

Ulf hjälpte Sina att komma i kontakt med Sankt Pauli församling, och presenterade honom för Daniel, präst i församlingen. Och i Sankt Pauli blev han välkommen och har hittat en plats. Här är han med i olika sammanhang i församlingen. I en hemgrupp som träffas på måndagar, som kyrkvård, han har suttit vakt i den öppna kyrkan och nu hjälper han till med notbiblioteket.

Tidigare i år blev han ansikte utåt för fler konvertiter när församlingsbor gick ihop och gjorde en annons som publicerades i bland annat DN och Dagen. Dessutom skapades en Facebookgrupp "Låt Sina stanna"

– Jag har aldrig velat vara den som syns och ropar högt för att synas, det bara blev så. Men kanske kan jag hjälpa dem som inte haft tur som jag att kunna höras. Det finns många konvertiter i Sverige idag.

När jag frågar vad han vill göra med livet och vad han vill arbeta med så är svaret:

– Jag hade tänkt att utbilda mig till tandläkare, men måste läsa in sista året på gymnasiet och sedan ytterligare fem år, så kanske får det bli något annat. I Iran läste jag biologi, det tycker jag är intressant. Men jag vill också berätta för människor om Jesus, och hjälpa dem att hitta till kristendomen, att hjälpa människor på olika sätt. Min pappa är bonde och odlade vete och grönsaker. Han delade alltid med sig till andra byar av det som familjen inte behövde. Så tänker jag också; jag behöver jobba extra hårt för att hjälpa andra. Inte bara min familj, men alla människor omkring mig som behöver hjälp.

Men hur håller man modet och hopet upp när man är i Sinas situation?

– Jag har dagar och kvällar när jag är ledsen och allt känns mörkt. Men jag talar med Gud, jag frågar vad han vill med mig. Nu för tiden är det inte lika många mörka stunder. Jag har tänkt på

uttrycket att man får bära sitt kors, och funderat på om det är det jag gjorde när jag lämnade allt och alla i Iran. Och jag kom fram till att det är det jag gör – jag bär mitt kors. För min tro och för att kunna leva ett ärligt liv. Och jag vill dela med mig av livet med Gud som leder mig. När jag frågar honom får jag svar!

När vi avslutar vårt samtal med fotografering i kyrkan, kommer en dam med rullator utanför porten, Sina är snabbt framme och erbjuder hjälp att komma in. En naturlig gest i all ödmjukhet. En ödmjukhet som lyser igenom i allt han säger och gör.

Enligt Regeringsformen (2 kap. 1§) har var och en rätt att utöva sin religion. Enligt Utlänningslagen (2005:716, kap 12 1, 2§) får ingen utvisas till ett land där denne riskerar att torteras och dödas för sin tros skull.

Foto: Privat

Vågar säga *ja!* också i coronatid

TEXT: KAROLINA BRAUN

Coronakrisen ledde till beslutsångest och anpassningar – men stoppade inte Pontus och Gabriellas bröllopsplaner. En dag i maj var det deras tur att säga JA.

En regnig eftermiddag möter jag Pontus och Gabriella utanför Örgryte nya kyrka. Om drygt två veckor ska de säga ja till varandra här i kyrkan – ett beslut som kantats av viss vanda och anpassningar efter rådande restriktioner.

– När beskedet om max 50 personer kom blev det några jobbiga dagar när vi inte visste hur vi skulle göra. Vi funderade snabbt på olika alternativ. Skulle vi

ha vigseln nu och festen senare i höst? Samtidigt vet vi ju inte hur det ser ut i höst heller, berättar Pontus.

Bröllopet var planerat sen länge och något de sett fram emot. Därför landade de ganska snart i att ändå genomföra bröllopet, men med anpassningar. Festen var bokad i Överås och de hade bjudit 65 personer. Nu fick de tänka om.

– Vi kontaktade några gäster som bor längre bort att inte komma. Det var jobbigt att göra men de flesta förstod och tog det bra, säger Gabriella.

Några gäster har själva meddelat att de inte kommer och Gabriellas

mor- och farföräldrar som är över 70 bestämde själva att de bara kommer på vigseln.

– Min farmor ska läsa bibeltexten om kärlek på vigseln. Det känns fint att hon på så vis också kan ge sitt bidrag, tycker Gabriella.

Vigseln var bokad i Örgryte gamla kyrka, men fick flytta till Örgryte nya kyrka som är större och rymligare.

– Det var bra att kyrkan var så snabb och tydlig med vad som gäller. Vår präst Vivianne meddelade tidigt att vigseln inte skulle ställas in, men att vi fick byta kyrka. Örgryte nya kyrka är också jättefin, så bytet var inget problem, säger Pontus.

Nu har de landat i ca 40 gäster på vigseln och 30 på festen. De har cateringfirma och möblerar själva lokalen – så ändrad bordsplacering, avstånd mellan stolarna och inköp av handsprit har fått komma med i planeringen.

Gabriella och Pontus har varit ihop i drygt två år. Redan tidigt kände de att de ville gifta sig – och så friade Pontus.

– När man gifter sig så blir det liksom ett vi: vi bär samma efternamn och skapar en familj. För mig har det också känts viktigt att gifta mig i kyrkan. Jag kan inte riktigt sätta ord på varför, men jag gillar att gå i kyrkan och det känns rätt. Det har nog varit viktigare för mig än för dig, säger Gabriella och tittar på Pontus, som nickar.

– Hade du velat gifta dig på en annan plats hade jag nog anpassat mig till det, men samtidigt har jag nog alltid tänkt mig bröllop i kyrkan. Det viktigaste är att man gör det man själv vill och för oss känns det här rätt. Det blir en häftig dag i ens liv som vi alltid kommer att komma ihåg, säger han.

Coronakrisen har i övrigt inte påverkat deras vardag mer än andra. De reser mindre och träffar färre folk. Oron för att själva bli sjuka eller ännu sträng-

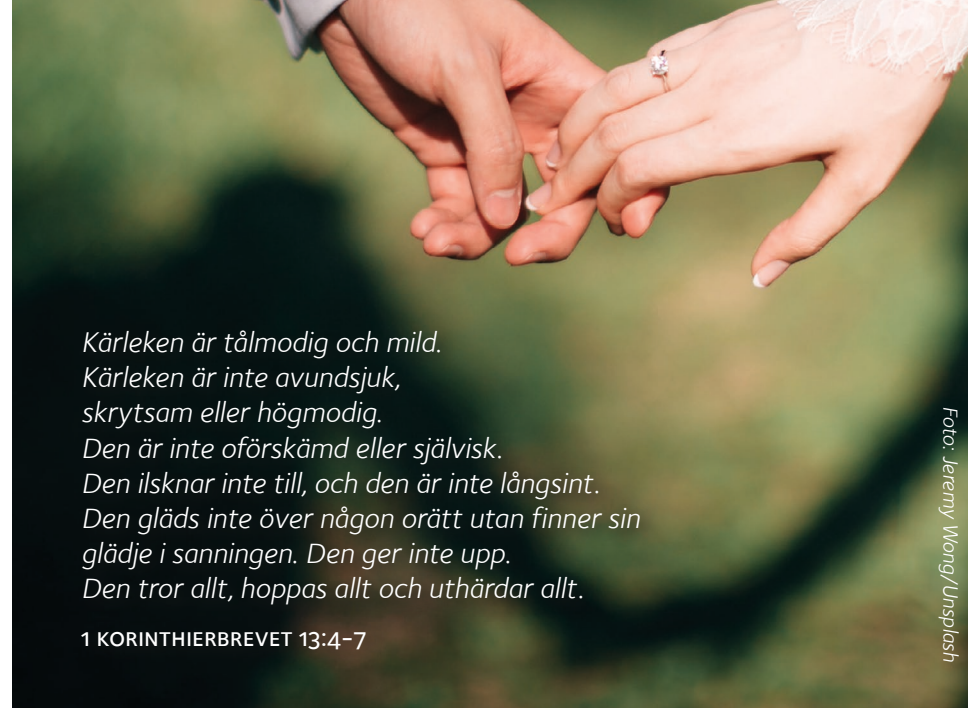

Foto: Jeremy Wong/Unsplash

Kärleken är tålmodig och mild.

Kärleken är inte avundsjuk,

skrytsam eller högmodig.

Den är inte oförsämd eller självisk.

Den ilsknar inte till, och den är inte långsint.

Den gläds inte över någon orätt utan finner sin

glädje i sanningen. Den ger inte upp.

Den tror allt, hoppas allt och uthärdar allt.

1 KORINTHIERBREVET 13:4-7

are direktiv som gör att de får ställa in finns förstås i bakgrunden. Gabriella som är fotbollsmålvakt lyckades dessutom skada tummen för ett tag sen. Men inte heller det ska stoppa bröllopet.

– Jag får hålla buketten i vänstra handen och din hand i min högra, så märks det inte så mycket, säger Gabriella och ler mot Pontus.

– Mycket annat ställs in så det känns skönt att ha något att se fram emot, säger han.

Några dagar efter bröllopet har jag fått lov att ringa upp Pontus och Gabriella. De befinner sig på Varbergs stadshotell, som ersättning för den inställda Samosresan. *Blev bröllopet som ni hade tänkt?*

– Dagen blev perfekt, allt gick som det skulle, svarar båda.

Alla höll sig friska, dagen flöt på. De hann avverka både regn, hagel och sol.

– Vigseln i kyrkan var jättefin. Vi är glada att det blev Örgryte nya kyrka, den är otroligt fin. Farmor läste texten, en kompis sjöng och kantorn Stina spelade en Coldplaylåt på orgel när vi gick ut, berättar Gabriella.

– Det känns helt fantastiskt att vara gift, men också lite överkligt.

Det jag kommer att minnas mest av dagen är alla känslor. Att vi faktiskt är man och fru nu och att få ha varit med om vigselak-

ten en gång i livet, säger Pontus.

– Dagen efter skrev familj och vänner att de upplevde så mycket glädje den dagen. Och vi lever kvar i känslorna och i den bubblan. Vi ångrar inte något – det blev väldigt bra, sammanfattar Gabriella.

Pontus och Gabriella Brudpar i Örgryte nya kyrka

”Mod kan vara att våga, gå sin egen väg och fatta egna beslut. Samtidigt kan det också vara modigt att våga be om hjälp och släppa in andra.

Det är modigt av far- och morföräldrarna att bestämma inte komma på bröllopfesten, även om de själva skulle vilja. Tittar vi på hela coronakrisen tycker jag att det varit modigt av Sverige som land att våga gå sin egen väg och inte bara göra som alla andra.”

Gunilla

Pensionär i Björkekärr

”Mod kan vara att våga stå ut i den här tiden. Att inte tappa försiktigheten utan att stå ut och tro på att det hjälper att sprita händerna, be en bön till Gud och se hoppet framöver!”

Dick

Boende i Björkekärr

”Mod är att våga hålla avstånd och följa rekommendationerna. Även ungdomar som vågar följa rekommendationerna och visa hänsyn är modiga.

Alice och Moa

6 år

”Man är modig när man är snäll och vågar göra saker. (Alice)
Att vara jättemodig och åka in i läskiga hus. Att man blir skrämmd men inte rädd! (Moa)

Hemestertips!

I sommar finns goda möjligheter att hitta ut till närmiljön och semestra "hemma". Örgryte pastorat vill gärna tipsa dig om några lokala pärlor att upptäcka:

FÖR EFTERTANKE OCH GEMENSKAP

För dig som vill uppleva ro och eftertanke, en hel del kulturhistoria och möjlighet till gemenskap är våra kyrkor något att besöka i sommar. Vi vill särskilt tipsa om:

SANKT PAULI KYRKA: Tegelkyrkan från 1882 invid Redbergsplatsen, *öppen som Sommarkyrka tisdag-lördag kl 11-17 v. 25-27 och 31-33. Andakt kl 12 och 15. En kopp kaffe och någon barnaktivitet finns också, liksom möjlighet att ställa frågor om kyrkan.*

ÖRGRYTE NYA KYRKA: Kyrkan från 1890 är i sommar *öppen torsdagar kl 16-18*. Samtidigt är det också sommarcafé på innergården till församlingshemmet. Reflexmässa i kyrkan kl 18.

BJÖRKEKÄRRS KYRKA: Öppet i kyrkorummet för dig som vara i stillhet, tända ett ljus eller prata med någon. *Måndagar kl 10-14 och torsdagar 10-15.*

HÄRLANDA KYRKA: En arkitektonisk pärla i funkisstil från 1958. Kyrkan är

öppen vardagar kl 9-15. Enkel andakt utanför kyrkan vid Frälsarkransen onsdagar kl 12. Medtag gärna egen picknick för mingel på avstånd efteråt.

HÄRLANDA KYRKORUIN: Härlandas första kyrka anses vara byggd redan under början av 1100-talet och revs 1528 på befallning av Gustav Vasa. Kyrkoruinen ligger ett stenkast från den nuvarande kyrkan. Besök gärna!

Mer info om öppettider finns på webben www.svenskakyrkan.se/orgryte Eller ladda ner **appen Kyrkguiden** för att hitta information om en kyrka där just du befinner dig.

Foto: Lina Beutler/Ikon

FÖR PROMENADEN

Äventyr kan ligga runt hörnet och en mysig dag kan vara en kort promenad eller cykeltur bort! Med matsäck kan man mysa i närmaste park. Ta en pro-

menad till Säveån, Trädgårdsföreningen, Överåsparken, Delsjöområdet och runt i vår egen stadsdel.

I juli lanserar vi också en QR-vandring mellan pastoratets sex kyrkor. Vandra mellan två eller flera kyrkor och lär dig mer om kyrkan och platsen samt få del av en pilgrimstanke. Mer info finns på pastoratets hemsida.

FÖR PILGRIMEN

Vandra med pilgrimens nyckelord! Vi samlas vid Örgryte församlingshem onsdagar kl 14 (t.o.m. 1/7). Vi promenerar tillsammans i den takt som passar gruppen. Vi går i ungefär 1,5 timme och stannar vid ett par tillfällen för att reflektera över några av pilgrimens nyckelord tillsammans. Efter vandringen serveras en enklare fika till självkostnadspris i församlingshemmet.

FÖR DEN HISTORIE-INTRESSERADE

Kyrkogårdarna rymmer fler hemligheter än man kan tro. De officiella kyrkogårdsvandringarna är visserligen inställda i sommar – men det finns möjlighet att utforska kyrkogårdarna på egen hand. Vet du till exempel var såväl Karin Boye och Viktor Rydberg som skyttekungen och ÖIS-legendaren Sven Rydell ligger

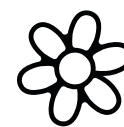
begravda? Besök Östra kyrkogården och Örgryte gamla kyrkogård och ta hjälp av ljudguiden via qr-kod. Läs mer på www.svenskakyrkan.se/goteborg/kgf

FÖR DEN BADSUGNA

I norra delen av **Härlanda tjärn** hittar du bad med sandstrand, bryggor, toa, lekplats, grillplats, café med mera. Du kan gå i skogen eller runt tjärnen, en 3,5 km promenad. Fler badplatser i och kring Göteborg hittar du i appen *Badplatsen*.

FÖR NATURÄLSKAREN

Kanske är du väl bekant med **Skatås** motionscentrum och de många leder du hittar där? Strax intill hittar du också Gettryggen och Västra Långevattnet.

Utgå från Härlanda tjärn och vandra vidare förbi Svartetjärnen en brant och slingrig väg upp mot toppen av **Gettryggen**. En milsvid vy över Göteborg är belöningen – en höjd som det sägs att varje göteborgare någon gång bör bestiga. Ta med picknick eller något att grilla vid vindskyddet.

Från Gettryggen har du en knapp kilometers vandring till **Västra Långevattnet**. För att nå denna lite hemliga sjö får du ta en brant trappa med 153 steg. Det går att vandra längs vattnet, fiska eller kanske bada i sjön.

FÖR MUSIKNJUTAREN

Musik och allsång i Härlanda kyrkoruin fyra torsdagar i juli: 2/7, 9/7, 16/7 och 23/7 kl 13.00. Gitarrist Peter Johansson. Ta med fika, sittunderlag och ett glatt humör och tänk på avståndet.

Sommarmusik i Örgryte nya kyrka: söndagar i juli kl 19. Håll utkik på webben efter mer info.

FÖR BARNEN SÄRSKILT

Lek på Härlandas kyrkplan *vecka 33: onsdag torsdag och fredag kl 13-15.* Malin och Sofia bjuder in till fri lek på kyrkplan och i trädgården. Aktiviteter och material för barn i alla åldrar. Ta med hela familjen och ett lekfullt sinne!

FLER TIPS!

www.goteborg.se
På turistinformationen finns tips på sevärdheter, i och runt Göteborg!

www.fritidsbanken.se
Låna saker, gratis! Fritidsbanken finns i Angered, Frölunda och Slottskogen. (Max 2 veckor)

När livet kör ihop sig, när du känner oro eller drabbas av kris...

Kanske blir inte sommaren som du har tänkt. Kanske är du särskilt drabbad av rådande restriktioner. Kanske behöver du någon att prata med när relationerna brister? Oavsett hur du har det, är du välkommen att kontakta kyrkans diakoner eller präster – vi har tystnadsplikt.

Ring expedition på **031-731 80 40** eller sök personal på vår hemsida www.svenskakyrkan.se/orgryte

Du kan också ringa jourhavande präst på 112.

Foto: Kristin Lidell/Ikon

Foto: Alex & Martin/Ikon

I Härlanda var församlingspedagog Sofia Stensby snabb med att ställa om konfirmandgruppen digitalt.
– Jag vill tänka positivt och anpassa mig efter situationen. Det går ofta att hitta en lösning, säger Sofia.

Jag stämmer träff med Sofia och de unga ledarna Klara, Novalie, Isabelle och Melina i Härlandas konfirmandgrupp. Och vårt möte blir förstås digitalt.

– Att träffas online är jätteroligt och mycket bättre än att stoppa träffarna helt, även om jag saknar att inte träffas, tycker Klara, som till vardags går gymnasiet.

Ledaren Novalie, som pluggar på folkhögskola, håller med.

– Corona har inneburit en stor skillnad. Man kan ju inte kramas, säga hej eller välkomna konfirmanderna på samma sätt som tidigare. Tekniken gör också att det ibland inte blir samma fokus hos alla – men det har fungerat mycket bättre än förväntat! säger Novalie.

Att anpassa konfirmandträffarna till den digitala världen har sina utmaningar. Sofia vill gärna skapa delaktighet och då gäller det att tänka till. Men att tänka ihop med de unga ledarna skapar idéer.

– Jag sätter ett tema för träffarna, men sen planerar vi tillsammans. Inför påsk byggde vi upp scener som be-

TEXT & FOTO: KAROLINA BRAUN

skrev påskberättelsen. Vi la ut bilderna på Instagram och gav konfirmanderna frågor kring dem, berättar Sofia.

Och kreativitet råder det ingen brist på. När konfirmanderna skulle redovisa varsin episod i Jesu liv blev resultatet både musikframträdanden och dramatiseringar i gosedjursmiljö från sovrummen. Allt framfört i det digitala forumet.

Att skapa trivsel och gemenskap i gruppen är en viktig uppgift för de unga ledarna. Där har lekarna en viktig roll – men hur gör man när man inte kan träffas fysiskt?

– Vi har tittat på film tillsammans och man kan spela onlinespel ihop också.

Konfirmanderna är ju själva uppvuxna med tekniken så de kan också ge tips och råd, berättar Melina.

Jag får veta att det är en rätt busig grupp som gillar att hitta på upptåg. Och även buset har flyttat in digitalt.

– Helt plötsligt kan en virtuell bakgrund dyka upp istället för någons sovrum när vi har vårt samtal, ler Sofia.

Och Sofia är nöjd med hur de digitala träffarna har fungerat.

– Jag har haft bra kommunikation med familjerna och konfirmanderna var snabbt med på tåget. Det har varit lika bra närvaro digitalt som i vanliga fall.

Nyfiken på *konfirmation*?

I höst startar vi nya konfirmandgrupper! Inbjudan har gått ut till de vårdnadshavare som är medlemmar i Svenska kyrkan med barn födda 2006. Har du inte fått inbjudan? Hör av dig till pastorsexpeditionen, tel. 031-731 80 40, orgrye.pastorat@svenskakyrkan.se.

Du kan också läsa om våra grupper och anmäla din 14-åring på:

www.svenskakyrkan.se/orgryte/konfirmation

